

Formanden (Sofus Høgsbro): Saaledes er da Tinget sat og kan begynde sine Arbejder; men, uagtet Sørgebudskabet om Hendes Majestæt Dronning Louises Død allerede er gaaet vide om Lande og overalt, baade hjemme og ude, er modtaget med levende Deltagelse, maa der dog, inden vi gaa videre, ogsaa fra denne Plads aflægges et Vidnesbyrd om det store Tab, vor Konge, hans hele Hus og selve Folket har lidt ved Hendes Bortgang.

Ved Dronning Louise var vort ny Kongehus knyttet til vor gamle, minderige Kongeslægt, og som hun i sin Tid var rede til at ofre sin Arveret til Tronen, hvis Danmarks Vel krævede det, saaledes delte hun, da hun ikke desmindre blev Landets Dronning, trofast Sorg og Glæde med sit Folk. Saavel herved som ved sine fremragende aandelige Egenskaber og ved den Beredvillighed, hvormed hun fremhjælp og støttede velgørende menneskekærlige Stiftelser, vandt hun Folkets ærbødige Højagtelse og Taknemmelighed.

Desuagtet vil hun i Eftermælet maaske fremfor alt blive mindet som Stammemoder for en ny, talrig og anset Kongeslægt og som den, der var Livet i et sjældent lykkeligt og velsignet Familiehjem, som Europas Folk saa hen til med Beundring, og hvorfra de hentede sig Fyrster og Fyrstinder. Og ikke mindst vil det tale til dette Hjems Pris, at de, der vare udgaaede derfra, om de end knyttedes nok saa nær til fremmede Troner, selv de største og mægtigste Folks, dog stadig vendte tilbage til Barndomshjemmet for der at vinde fornyet Styrke til at løse de store Opgaver, der stilledes dem. Dronning Louise fik derved en Betydning langt ud over Danmarks Grænser, som næppe nogen anden dansk Dronning har haft, og en Betydning, som kastede Glans over vort lille haardt prøvede Folk og Land.

Men, hvor meget hun end var for sine Børn og sit Folk, var hun dog først og sidst en kærlig Hustru og en virksom Støtte for den Konge, med hvem hun i over et halvt Aarhundrede delte Livets Tilskikkelser, og som nu i sin høje Alderdom er bøjet under sit uerstattelige Tab. Maatte det da kunne være vor Konge til nogen Trøst at vide, at Folket, i et taknemmeligt Minde om sin bortgangne Dronning, tager dyb og inderlig Del i det smertelige Savn, som nu hviler tungt over det hele Kongehus!

(Tingets Medlemmer hørte staaende paa Formandens Udtalelse).